

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

25 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Constantin Alerguș,
Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procuror și de avocatul Victor Cuțulab împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, în privința inculpaților

***Druță Tudor Vergiliu**, născut la 25 iunie 1978 în or. Rezina, locuitor al s. Chipești, r-nul Șoldănești, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Gordievici Vitalie Alexandru**, născut la 18 aprilie 1981, originar și locuitor al or. Soroca, str. Viilor 5, ap. 18, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Foca Oleg Ion**, născut la 31 august 1978, originar și locuitor al or. Soroca, str. Eugen Coca 8/2, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Ismail Emel Nehat**, născut la 08 iulie 1984, originar și locuitor al Bulgariei, or. Silistra, str. Sever 13, cetățean al Bulgariei, fără antecedente penale;*

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 14 ianuarie 2011 – 12 martie 2012,
în instanța de apel: 03 mai – 25 mai 2012,
în instanța de recurs: 03 septembrie 2012 – 15 ianuarie 2013,
în instanța de apel: 26 martie – 10 decembrie 2013,
în instanța de recurs: 20 mai – 25 iunie 2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani din 12 martie 2012, inculpații Druță Tudor, Gordievici Vitalie, Ismail Emel și Foca Oleg au fost condamnați în baza art. 44, 236 alin. (2) lit. c) Cod penal la câte 7 ani închisoare fiecare, cu executare în penitenciar de tip închis, începînd din 12 martie 2012.

În termenul pedepsei a fost inclusă durata arestului preventiv pentru Ismail E. - 29.10.2010 pînă la 12.03.2012, Foca O. și Gordievici V. - 29.10.2010 pînă la 27.12.2010, Druță T. - 29.10.2010 pînă la 10.01.2011.

Din învinuirea adusă inculpaților Druță T., Gordievici V., Foca O. și Ismail E. a fost exclusă calificarea acțiunilor în baza art. 236 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența acestui indice calificativ.

Druță Tudor a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Procesul penal de învinuire a lui Gordievici Vitalie în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod penal a fost încetat, pe motiv că acțiunile sunt incriminate excesiv.

De la inculpați s-a încasat în mod solidar în beneficiul statului suma de 127.198 lei, echivalentă cu 10.725 dolari SUA.

A fost dispusă trecerea în beneficiul statului, în contul executării acțiunii civile, 846 lei și 100 euro, echivalentul a 1558 lei, ridicate în cadrul percheziției corporale de la Druță T., 13 lei ridicați de la Foca O., 990 euro, echivalentul a 15.424 lei, ridicați de la Gordievici V., iar în total 17.841 lei.

De la inculpați s-a încasat în mod solidar în beneficiul statului suma rămasă, în scopul executării acțiunii civile, 109.357,50 lei

2. Instanța de fond a constatat că inculpații Druță T., Ismail E., Gordievici V., Foca O. și o altă persoană, în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, la o dată nestabilă, au întocmit un plan privind punerea în circulație a valutei străine false și anume, a dolarilor SUA.

Conform planului infracțional elaborat, Druță T. i-a atras la săvîrșirea infracțiunii pe persoana în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, cetățeanul bulgar Ismail E. și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, care în perioada 23.09.2010 - 29.10.2010, au asigurat confecționarea și transportarea pe teritoriul R. Moldova din Bulgaria a dolarilor SUA falși, cu scopul punerii acestora în circulație.

La rîndul său, Gordievici V. și Foca O., conform planului infracțional, urmau de a stabili și racola persoane, prin intermediul cărora urmau să fie puși în circulație pe teritoriul R. Moldova dolarii SUA falși.

La mijlocul lunii septembrie 2010, Gordievici V. i-a propus lui Solonenco D. punerea în circulație a dolarilor SUA falși, contra celor veritabili.

Ultimul, acționînd sub controlul organului de urmărire penală, a acceptat propunerea primită, ulterior fiind negociate și condițiile de cumpărare a dolarilor SUA falși.

Acționînd sub controlul organului de urmărire penală, Solonenco D., în perioada 23.09.2010 - 29.10.2010, a achiziționat de la persoanele menționate dolari SUA falși, iar în dependență de suma achiziționată, au variat și condițiile de procurare, acestea fiind de la 35% pînă la 45% veritabili din suma celor falși.

Astfel, la 23.09.2010, aproximativ la orele 20.00, Gordievici V., împreună cu Foca O., s-au întîlnit în fața Gării Feroviare din str. Gagarin, mun. Chișinău cu Solonenco D.

Primul s-a urcat în automobilul „Hyundai Tucson”, număr de înmatriculare KDV 003, în care se afla Solonenco D., și i-a comercializat acestuia 25 de bancnote false cu nominalul de 100 dolari SUA, asigurate din timp de către Druță T., Ismail E. și persoana, în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, contra sumei de 1125 dolari SUA veritabili, ceea ce constituie 45% din suma totală a dolarilor falși.

Ulterior, la 29.09.2010, orele 22.00 - 23.00, Gordievici V., împreună cu Foca O.,

s-au întâlnit în fața Centrului Comercial „Grand Hall” din str. D. Cantemir, mun. Chișinău cu Solonenco D.

Primul s-a urcat în automobilul „Hyundai Tucson”, număr de înmatriculare KDV 003, în care se afla Solonenco D., și i-a comercializat acestuia 100 de bancnote false cu nominalul de 100 dolari SUA, asigurate din timp de către Druță T., Ismail E. și persoana, în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, contra sumei de 4000 dolari SUA veritabili, ceea ce constituie 40% din suma totală a dolarilor falși.

La 26.10.2010, orele 13.15, Gordievici V., împreună cu Foca O., s-au întâlnit din nou în fața Centrului Comercial „Grand Hall” din str. D. Cantemir, mun. Chișinău cu Solonenco D.

Primul s-a urcat în automobilul „Hyundai Tucson”, număr de înmatriculare KDV 003, în care se afla Solonenco D., și i-a comercializat acestuia 89 de bancnote false cu nominalul de 100 dolari SUA, asigurate din timp de către Druță T., Ismail E. și persoana, în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă, contra sumei de 3600 dolari SUA veritabili, ceea ce constituie 40% din suma totală a dolarilor falși.

La 29.10.2010, Ismail E., conform unei înțelegeri prealabile, la orele 07.00, a sosit în mun. Chișinău din Bulgaria, transportînd cu sine 397 bancnote false a câte 100 dolari SUA care, care urmau a fi puși în circulație pe teritoriul țării prin intermediul lui Gordievici V. și Foca O.

La orele 16.00, Druță T. s-a întâlnit cu Ismail E. lângă centrul comercial „Malldova” din str. Arborilor, mun. Chișinău, care era însoțit de către Vetrila Vadim, unde a primit suma de 39.700 dolari SUA falși, împachetați în patru pachete.

La rîndul său, în jurul orelor 16.45, Gordievici V. și Foca O., conform înțelegerii prealabile, au venit la întâlnire cu Solonenco D. pe str. Studenților 23, mun. Chișinău, de la care au primit suma de 16.300 dolari SUA veritabili ca plată preventivă pentru procurarea a 4000 bancnote false, cu nominalul de a câte 100 dolari SUA, ceea ce constituie 35% din suma totală a dolarilor falși.

În jurul orei 16.50, Gordievici V. și Foca O. s-au întâlnit cu Druță T. în regiunea bulevardului Moscovei 16, mun. Chișinău și i-au transmis o parte din mijloacele bănești primite recent de la Solonenco D., și anume 11.300 de dolari SUA, primind de la acesta 3970 bancnote false echivalentul a 39.700 dolari SUA.

Apoi, Gordievici V., fiind împreună cu Foca O. în automobilul de model „Renault Megane” cu n/î COJ 380, i-a comunicat lui Solonenco D. să se deplaseze în regiunea stației PECO „Lukoil” de pe str. Transnistriei colț cu str. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, unde, din mersul automobilelor, i-au aruncat în automobilul „Hyundai Tucson”, număr de înmatriculare KDV 003, la volanul căruia acesta se afla, patru pachete în care erau 39.700 dolari SUA falși.

Conform raportului de expertiză nr. 504, 521-529, bancnotele cu valoare nominală de 100 dolari SUA, procurate de Solonenco D. și prezentate pentru expertiză, nu corespund după metoda și calitatea reproducerii în ele a rechizitelor bancnotelor autentice.

Gordievici V., în perioada lunilor iunie-iulie 2010, avînd intenția punerii în circulație a banilor falși, în scopul stabilirii și racolării persoanelor prin intermediu cărora urma să pună în circulație pe teritoriul Republicii Moldova dolari SUA falși, i-a propus lui Solonenco D. punerea în circulație a dolarilor SUA falși, contra celor veridici.

Ultimul, acționînd sub controlul organului de urmărire penală, a acceptat propunerea primită, ulterior la sfîrșitul lunii iulie 2010, la o întâlnire fiind negociate și condițiile de cumpărare a dolarilor SUA falși.

La 31.07.2010, la una din întâlnirile avute loc în mun. Chișinău, Gordievici V. a pus în circulație 2 bancnote de dolari SUA falși, cu nominalul de 100 fiecare bancnotă, transmițându-le ca probă lui Solonenco D., arătându-se dispus de a-i mai transmite partide mai mari, iar în dependență de sumele care vor fi achiziționate vor varia și condițiile de procurare, acestea fiind de la 35% pînă la 45% veritabili din suma celor falși.

Aceste 2 bancnote cu nominalul de 100 dolari SUA fiecare, ulterior au fost ridicate de la Solonenco D. de angajații DIF MAI, fiind expediate mai întîi la Ambasada SUA din R.Moldova și apoi la DTC MAI pentru constatarea tehnico-științifică. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 3221, s-a constatat că cele două bancnote cu nominalul 100 dolari SUA cu seria/număr FB 61794853 D și CB 19867534 B, primite de la Gordievici V. și prezentate pentru constatare, nu corespund după metoda și calitatea reproducerii în ele a rechizitelor bancnotelor autentice atribuindu-se la categoria bancnotelor false, și nu au fost produse la întreprinderile specializate de confecționare a banilor și a hîrtilor de valoare.

Aceste acțiuni ale lui Gordievici V. au fost calificate de organul de urmărire penală în baza art. 236 alin. (1) Cod penal.

De către organul de urmărire penală Druță T. a fost învinuit că la 29.09.2010, în urma percheziției efectuate în automobilul BMW X5, n/î CYO 007, care era parcat în parcarea subterană a centrului comercial „Maldova” din str. Arborilor 21, mun. Chișinău, într-o secție a portbagajului automobilului menționat, păstra, fără scop de comercializare, un pachet de hîrtie cu masă vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde care, conform raportului de expertiză nr. 2713 din 15.11.2010, s-a constatat a fi marijuană cu masa de 5,21 grame, care face parte din categoria substanțelor narcotice (Tabelului nr. 1 „Substanțe narcotice și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale” conform Hotărîrii Guvernului R.M. nr. 1088 din 05.10.2004).

Tot el, Druță T., a mai fost învinuit că la 29.09.2010, în urma percheziției efectuate la domiciliul pe adresa mun. Chișinău, str. Anestiade 3, ap. 51, păstra, fără scop de înstrăinare, o pungă de polietilenă de culoare albă cu inscripția „Impra Tea Fidesco”, cu substanță care, conform raportului de expertiză nr. 2713 din 15.11.2010, s-a constatat a fi marijuană cu masa de 691 grame, o cutie de carton de culoare albă în care se afla o pungă de polietilenă de culoare albă cu inscripția „Impra Tea Fidesco” cu substanță, care conform raportului de expertiză nr. 2713 din 15.11.2010, s-a constatat a fi marijuană cu masa de 1078 grame, o pungă de polietilenă de culoare sură cu inscripția „Adidas” de culoare neagră cu substanță care, conform raportului de expertiză nr. 2713 din 15.11.2010, s-a constatat a fi marijuană cu masa de 298 grame; un pachetel de polietilenă transparent cu substanță care, conform raportului de expertiză nr. 2713 din 15.11.2010, s-a constatat a fi marijuană cu masa de 4,23 grame, un pachetel de polietilenă transparent cu substanță care, conform raportului de expertiză nr. 2713 din 15.11.2010, s-a constatat a fi hașiș cu masa de 1,41 grame; un pachetel de polietilenă transparent cu 94 comprimate care, conform raportului de expertiză nr. 2713 din 15.11.2010, s-a constatat a fi chlorophenylpiazine cu masa totală de 29,1 grame.

Astfel, lui Druță T. i-a fost incriminat că păstra, fără scop de desfacere, substanță narcotică marijuană cu masa totală de 2076,44 grame, care conform Tabelului nr. 1 „Substanțe narcotice și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale” din Hotărîrea Guvernului R.M. nr. 1088 din 05.10.2004 constituie proporții deosebit de mari, substanță narcotică hașiș cu masa de 1,41 grame care, conform Tabelului nr. 1 „Substanțe narcotice și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale” din

Hotărîrea Guvernului R.M. nr. 6 1088 din 05.10.2004, constituie proporții mari și substanță psihotropă chlorophenylpiazine cu masa totală de 29,1 grame, care conform Tabelului nr. 1 „Substanțe narcotice și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale” din Hotărîrea Guvernului R.M. nr. 1088 din 05.10.2004 constituie proporții deosebit de mari.

Aceste acțiuni ale lui Druță T. au fost calificate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Inculpaților Druță T., Ismail E., Gordievici V., Foca O. și persoanei, în privința căreia urmărirea penală a fost disjunctă în procedură separată, li s-a mai incriminat că, în perioada lunilor septembrie - octombrie 2010, au creat un grup criminal organizat, în scopul punerii în circulație a valutei străine false.

Instanța a reținut că vinovăția inculpaților Ismail E., Druță T., Gordievici V. și Foca O. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, art. 236 alin. (2) lit. c) Cod penal este dovedită pe deplin prin probele administrate pe caz, după indicii punerea în circulație a valutei străine false, săvârșite în proporții deosebit de mari, prin participare simplă.

Cu certitudine s-a stabilit că inculpații au activat în comun în scopul punerii în circulație a dolarilor SUA falși în sumă totală de 61.100 dolari SUA, echivalentul a sumei de 725.452 lei, ei cunoșteau despre faptul că dolarii puși în circulație nu sunt veritabili, însă acționau în vederea transmiterii acestora primind în schimb valută veritabilă, care a fost împărțită între autorii infracțiunii, conform înțelegerilor anterioare avute și o parte din aceste bancnote au fost depistate de organul de urmărire penală asupra inculpaților în momentul reținerii, precum și în automobilul lui Vetriță și în safeul de la domiciliul acestuia, bani transmiși ultimului de către Druță la indicația lui Moroi, fapt ce demonstrează implicarea directă a tuturor inculpaților în activitatea de punere în circulație a valutei false.

În cadrul judecării cauzei s-a stabilit că Ismail E. a transportat în R. Moldova la data de 29.10.2010 valută falsă în număr de 397 bancnote false a câte 100 dolari SUA, ce erau ambalați într-un pachet de culoare neagră, pe care, în prezența martorului V. Vetriță, i-a transmis lui Druță T., care la rândul lui i-a transmis lui Gordievici V. și Foca O. pentru ca acești bani falși să fie vânduți lui Solonenco D.. Valuta falsă i-a fost transmisă lui Solonenco D., care, acționând sub supravegherea organului de urmărire penală, a achitat 16.300 dolari SUA veritabili, bani ce au fost împărțiri între coautori, lui Ismail E. fiindu-i achitat 8000 dolari, bani ce au fost depistați asupra sa.

Anterior acestei date, acționând după aceeași schemă, cu excepția implicării directe a inculpatului Ismail E., care se afla încă peste hotarele țării noastre, la data de 23.09.2010 Druță T., Gordievici V. și Foca O. i-au transmis lui Solonenco D. 25 bancnote a câte 100 dolari falși, primind în schimb 1125 dolari SUA veritabili; la 29.09.2010 au vândut 100 bancnote dolari falși cu nominalul de 100, primind în schimb suma de 4000 dolari SUA veritabili, la 26.10.2010 au transmis 89 bancnote a câte 100 dolari falși, primind în schimb 3600 dolari veritabili.

La 31.07.2010 inculpatul Gordievici V., avînd scopul de a-l determina pe Solonenco D. să accepte achiziționarea de dolari SUA falși, i-a transmis acestuia două bancnote a câte 100 dolari falși.

Acest episod a fost calificat de organul de urmărire penală ca infracțiune separată, fiind încadrată în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, ca punerea în circulație a valutei străine false. Însă, acțiunile inculpatului Gordievici V. au fost îndreptate în direcția punerii în circulație a valutei străine în proporții deosebit de mari și acestea nu pot fi

calificate separat, fiind vorba despre o infracțiune prelungită, ele cuprinzându-se în prevederile art. 236 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Din aceste considerente sunt calificate excesiv acțiunile lui Gordievici V. urmînd, conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) Cod penal, a încetat procesul penal pe acest articol, condamîndu-l pe acesta doar în baza art. 236 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Cu referire la încadrarea acțiunilor inculpaților, de către organul de urmărire penală, în baza art. 236 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu calificativul de grup criminal organizat, este de menționat că învinuirea înaintată inculpaților se bazează pe prevederile art. 44 Cod penal, care presupune participația simplă, lor fiindu-le incriminată participarea în comun, în calitate de coautori, fiecare realizînd latura obiectivă a infracțiunii.

Din textul învinuirii nu reiese existența unei reuniuni stabile de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni, după cum prevede art. 46 Cod penal, iar simpla indicare pe lit. b) alin. (2) art. 236 Cod penal nu atrage și calificarea acțiunilor inculpaților în baza acestei norme.

Inculpații au acționat de comun acord, în calitate de coautori la realizarea laturii obiective a infracțiunii de punere în circulație a valutei străine false.

Tot în această privință, nu sunt întrunite condițiile unei provocări din partea organului de urmărire penală la săvîrșirea infracțiunii de punere în circulație a valutei false în proporții deosebit de mari deoarece inițiativa de a pune în circulație valuta falsă parvenea în toate cazurile de la inculpați, aceștia aveau un rol activ, ei îl determinau pe martorul Solonenco să achiziționeze această valută, ei dictau prețul de schimb, stabileau locul, data și modalitatea de transmitere a banilor. Solonenco doar coordona cu organul de urmărire penală, care documenta predarea valutei veritabile și preluarea valutei false. Instanța a apreciat că neimplicarea organului de urmărire penală nu ar fi determinat lipsa infracțiunii, ci aceasta ar fi avut loc oricum.

Inculpatul Druță T. este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) Cod penal care prevede - semănatul sau cultivarea ilegală a plantelor care conțin substanțe narcotice sau psihotrope, prelucrarea sau utilizarea a astfel de plante, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare. Din învinuirea înaintată, reiese că acesta utilizează substanțele narcotice în scopuri personale în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare, însă această învinuire contravine probelor existente la materialele cauzei prin care se confirmă că Druță T. duce un mod sănătos de viață, nu se află la evidența medicului narcolog și nu este consumator de substanțe narcotice.

Mai mult, probele administrate de procuror care confirmă depistarea și ridicarea substanțelor narcotice din automobilul și apartamentul acestui inculpat necesită a fi apreciate critic avînd în vedere declarațiile lui Druță T. și ale martorului Lungu A. care au descris amănunțit mecanismul de obținere a acestora. În special, se observă că procedura de efectuare a percheziției apartamentului 51, str. Anestiade 3, mun. Chișinău, și a automobilului BMW X5, n/î KYO 007, a fost viciată prin imposibilitatea participării nemijlocite la aceasta a lui Druță T. și Lungu A, care nu au asistat la momentul depistării substanțelor, ci doar cînd acestea deja erau găsite, prin depășirea timpului legal de efectuare a ei, deoarece aceasta s-a prelungit după ora 23.00, timp de noapte; prin accesarea persoanelor neidentificate în procesul de percheziție, prin faptul că în procesele verbale de percheziție este indicat că a fost folosită cameră video, dar înregistrările video în timpul desfășurării acțiunilor, lipsesc, prin faptul că Druță a fost ținut în fața automobilului în timp ce substanțele narcotice au fost găsite în portbagaj,

etc. Aceste derogări au fost apreciate ca fiind încălcări esențiale a dispozițiilor Codului de procedură penală, motiv pentru care, în temeiul art. 94 alin. (1) pct.8) Cod de procedură penală, procesul verbal de percheziție din 29.10.2010 a apartamentului 51 din str. Anestiade 3 mun. Chișinău și procesul verbal de percheziție din 29.10.2010 a automobilului, BMW X5, n/î KYO 007, nu au fost puse la baza sentinței, urmând a fi excluse ca probe din dosarul penal.

Or, prin conduita sa, organul de urmărire penală a afectat drepturile lui Druță T. și a Angelei Lungu, care influențează autenticitatea informațiilor obținute.

Aceste împrejurări determină soluția de achitare a lui Druță T. de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) litera b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii de păstrare fără scop de înstrăinare, a substanțelor narcotice și psihotrope în proporții deosebit de mari.

Cu referire la argumentele apărării privitoare la existența unor bănuieli privind numărul de facto al bancnotelor false ridicate de la inculpați, care au fost puse în circulație de către aceștia, număr ce nu coincide cu numărul bancnotelor expertizate, sunt întemeiate explicațiile procurorului, potrivit cărora în cadrul expertizei, anumite bancnote au fost nimicite sau deteriorate iremediabil, avînd în vedere substanțele și procedeele folosite.

Argumentele apărării că unele bancnote ridicate în timpul efectuării percheziției la domiciliul inculpatului Druță lipsesc din plicul prezentat expertului, fiind prezente alte bancnote, precum și că expertului i-au fost prezentate 2 bancnote de dolari falși cu același număr și serie, deși în procesul verbal de ridicare de la Solonenco a acestora figurează doar o asemenea bancnotă nu pot servi ca temei de nerecunoaștere a vinovăției inculpaților.

Cît privește ordonanța de punere sub învinuire a lui Gordievici care nu este semnată de procuror, prezentată de apărătorul Ana Ursachi, se susține poziția procurorului conform căreia actul în cauză este doar o coală de hârtie cu un text pe ambele părți și că acesta din urmă nu întrunește calitatea de ordonanță de punere sub învinuire a lui Gordievici V., nu este semnată de către procuror, este semnată doar de avocat și de inculpat, nu este datată și proveniența acesteia nu este cunoscută, or cea prezentă la dosar este semnată de toți participanții. Mai mult, la toate acțiunile de urmărire penală au participat Gordievici V. și apărătorul desemnat de către acesta, apărătorul a semnat contract cu clientul său și a urmărit acțiunile organului de urmărire penală și nu a contestat nici una din acțiunile organului de urmărire penală, acest apărător acordînd asistență juridică și în ședința de judecată, deși altui inculpat.

Astfel, vina inculpaților este dovedită pe deplin, iar nerecunoașterea vinei de inculpați este o metodă de apărare. Versiunea lui Gordievici că el nu i-a transmis ultima partidă de dolari falși lui Solonenco pe data de 29.10.2010 și că a primit de la acesta în acea zi doar 4100 dolari veritabili care este combătută prin probele administrate, inclusiv prin declarațiile barmenului și chelnerului din cafeneaua în care au fost reținuți inculpații, care au văzut că Gordievici avea cu el o sumă mare de dolari și i-a propus barmenului să-i ia și după ce acesta a refuzat Gordievici a intrat cu banii în veceu, de unde a ieșit peste scurt timp. S-a menționat și faptul că 18 bancnote de dolari veritabili transmiși de Solonenco lui Gordievici la aceeași dată au fost găsite la domiciliul lui Vetrilă, în safeu, bani transmiși lui de către Druță pentru Moroi, precum și cele 4 bancnote ridicate din automobilul lui Vetrilă, la fel lăsați de Druță la indicația lui Moroi, în ziua reținerii inculpaților, zi în care, conform declarațiilor martorului Vetrilă el l-a întâlnit pe Ismail la gară, apoi Druță cu Ismail s-au întâlnit în automobilului său, unde a

și avut loc schimbul dolarilor falși aduși de Ismail pe dolari veritabili, din aceeași partidă de dolari veritabilă fiind și suma de 8000 dolari SUA, ridicată de la Ismail în momentul reținerii.

Din conținutul convorbirilor telefonice duse pe parcursul lunii octombrie 2010 între Gordievici și Foca, Gordievici și Druță, Gordievici și Solonenco rezultă cu certitudine că Foca, Gordievici și Druță acționau în comun în vederea punerii în circulație a dolarilor falși, iar conținutului convorbirilor telefonice dintre Gordievici și Solonenco din ziua reținerii confirmă declarațiile date de martorul Solonenco privind suma, modul și locul transmiterii dolarilor.

La stabilirea pedepsei inculpaților, instanța a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celor vinovați, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora.

Totodată, instanța a luat în considerare că circumstanțe agravante și atenuante pe caz nu au fost stabilite, că nici unul din inculpați anterior n-au fost judecați, sunt caracterizați pozitiv și a concluzionat că în privința lor poate fi aplicată pedeapsa minimă prevăzută de lege.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care:

Druță T. să fie condamnat în baza art. 44, 236 alin. (2) lit. b), c), 217 alin. (4) lit. b), 84 Cod penal, la 17 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Gordievici V. să fie condamnat în baza art. 44, 236 alin. (2) lit. b), c), 236 alin. (1), 84 Cod penal, la 18 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Foca O. să fie condamnat în baza art. 44, 236 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 14 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Ismail E. să fie condamnat în baza art. 44, 236 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 14 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că instanța incorect a încetat procesul pe capătul de învinuire în baza art. 236 alin. (1) Cod penal, deoarece acțiunile inculpatului Gordievici V., au avut drept scop alt obiect material (bancnotă falsă), s-au desfășurat în perioade diferite și au avut loc în locuri diferite decât cele reflectate în dosarul de bază.

Probele prezentate în cadrul examinării judecătorești constată cu certitudine existența unei reuniuni stabile de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite mai multe infracțiuni, fiecare participant având roluri prestabilite.

Instanța nu s-a expus asupra substanțelor narcotice depistate, or, persoanele vinovate de păstrarea și transportarea acestora nu au fost identificate.

3.1. A declarat apel și avocatul Victor Cuțulab, în numele inculpatului Druță T., solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Apelantul a indicat că organul de urmărire penală, prin încălcarea prevederilor 160 Cod de procedură penală, a desigilat plicurile cu bani recunoscute drept corpuri delictive cu scopul de a le folosi la percheziția efectuată la domiciliul lui Druță T.

În acest sens, prima instanță corect și obiectiv a dat apreciere procesului verbal de percheziție efectuată la domiciliul lui Druță T. din 29.10.2010 și l-a exclus ca fiind probă pe dosar, dar instanța nu a dat apreciere celorlalte materiale ale cauzei.

Instanța urma să atragă atenție la dovezile din dosar existente împotriva lui V. Vetrilă, care dovedesc pe deplin vinovăția de săvârșirea infracțiunii incriminate anterior. Dar necățînd la acest fapt, în privința lui a fost încetată urmărirea penală.

V. Vetrilă a fost influențat să dea declarații împotriva lui Druță T. și acestea nu corespund adevărului.

Neavînd careva probe ce ar confirma vinovăția lui Druță T. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod penal, organul de urmărire penală nu numai că a înaintat drept probă procesul verbal de percheziție la domiciliul lui Druță T., dar a acționat prin influență asupra lui V. Vetrilă cu scopul de a dobîndi declarațiile menționate.

V. Vetrilă de unul singur s-a întîlnit cu Ismail E.

Dovezi pe faptul că Druță T. a transmis și a primit careva bani de la Ismail E. nu există.

Alte probe care ar demonstra vinovăția lui Druță T. pe art. 236 alin. (2) Cod penal nu există.

Pe dosarul în cauză există o mulțime de lucruri necercetate cum ar fi lipsa amprentelor pe bancnotele false și cele veridice și există o mulțime de dubii, care pun la îndoială învinuirea înaintată către inculpat.

3.2. Avocatul Sergiu Breazu, la fel a declarat apel, în numele inculpatului Foca O., solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care instanța de apel să determine gradul prejudiciabil al faptelor ultimului și să ia o decizie corectă și echitabilă.

Apelantul a invocat că armele probatorii al acuzatorului au fost presupuse și inadmisibile, iar sentința ilegală.

Inculpații Gordievici V., Druță T. și Ismail E. au menționat că Foca O nu are nici o tangență cu careva afaceri dubioase cu bani falși.

Nicio înregistrare video nu conține date de implicare directă a lui Foca O. în punerea în circulație a banilor falși.

Nici depozițiile martorilor nu atestă infracțiunea incriminată.

Este inefficient probatoriul înregistrărilor convorbirilor telefonice. Stenogramele nu redau plenitudinea unei probe al acuzării care ar demonstra cert apartenența lui Foca O. la careva afaceri cu valută străină. Convorbirile în cauză poartă un caracter personal, nici în una nu se discută că Foca O. să primească careva bani, să-i păstreze, comercializeze, schimbe sau transmită, inclusiv celorlalți inculpați.

Foca O. este o victimă al unor circumstanțe cu caracter provocător, iar dacă Foca O. poate fi învinuit în ceva, aceasta este numai prezența lui în cercul cunoștințelor lui Gordievici V.

Foca O. nu a fost pus la curent cu toate afacerile lui Gordievici V. sau Druță T., de aceea dînsul dacă și observa ceva suspect se străduia să nu pătrundă în esență.

Foca O. nu dispune de antecedente penale, este un bun familist și tată a unui copil minor. Foca O. de la începutul acțiunilor de urmărire penală clar a explicat tangența sa în învinuirea imputată, această poziție fiind menținută pînă în prezent. Foca a fost respectuos cu toți participanții la proces și public s-a căit în unele fapte ale sale, în așa mod demonstrînd conlucrarea cu organul de urmărire penală și căința în cele întîmplate.

Foca O. nu prezintă careva pericol social, din care motiv nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită în condiții de detenție.

Lipsesc probe că Foca O. a participat la punerea în circulație a valutei străine false.

3.3. A declarat apel și avocatul Ana Ursachi, în numele lui Gordievici V., solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care ultimul să fie condamnat în baza art. 236 alin. (1), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu

suspendarea condiționată a executării pedepsei, iar acțiunea civilă să fie respinsă integral.

Avocatul a invocat că dosarul penal a ajuns pe rol în instanță având lacune probatorii esențiale, în ceea ce privește numărul de întâlniri între agent și inculpați, modul transmiterii banilor veridici contra celor falși, volumul exact al sumelor transmise și primite.

Instanța a pus neîntemeiat la bază doar procesele verbale de ridicare de la D. Solonenco a banilor falși, pretins primiți de la inculpat.

Din comunicatele urmăririi tainice, filmările cu cameră ascunsă a întâlnirilor dintre Gordievici și Solonenco, pot fi determinate cu certitudine doar trei cazuri în care s-a făcut schimb de dolari falși contra celor veridici, cazuri recunoscute de Gordievici V., care s-a căit pentru fapta comisă.

În privința pretensei transmiteri la 29.10.2010 a sumei de 40.000 dolari, nu există nici o probă, versiunea fiind generată de acuzare fără nici un suport probatoriu și fiind neîntemeiat pusă la baza sentinței.

Instanța neîntemeiat a constatat că operațiunea de vânzare-cumpărare a dolarilor falși sub controlul organului de urmărire penală s-a produs vizînd o sumă de 61.300 dolari. Neavînd probe directe, concludente și utile, pentru a stabili obiectul material al infracțiunii ca fiind în proporții deosebit de mari, instanța a reieșit exclusiv din presupuneri, pornind de la ideea că, dacă întâlnirile dintre inculpat și agentul provocator au avut loc de 3 ori, el ar putea să aibă loc și a patra oară indiferent de faptul dacă probe directe există în acest sens sau nu.

3.4. Avocatul Inga Scurtu, la fel a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului Ismail E. să fie achitat.

Apelantul a specificat că instanța de fond nu a administrat careva probe concludente și veridice, pentru condamnarea inculpatului, ci a făcut o descriere succintă a declarațiilor lui și a martorilor.

Instanța nu a indicat care anume sunt probele care dovedesc vinovăția inculpatului.

Instanța nu a adus motive suficiente, pentru condamnarea lui Ismail E. și, astfel, nu a respectat cerințele cu privire la echitate, cum o cere art. 6 al CEDO.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2012, apelul procurorului a fost respins ca nefondat.

Apelurile apărării au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță

Inculpații Druță T., Gordievici V., Foca O. și Ismail E. au fost condamnați în baza art. 236 alin. (1), 90 Cod penal la cîte 5 ani închisoare, fiecare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca cuantumul despăgubirilor cuvenite să stabilească instanța în ordinea procedurii civile.

În rest sentința a fost menținută.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecători.

Recurentul a menționat că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2013,

recursul a fost admis, casată decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța a reținut că concluziile instanței de apel sunt pripite și incomplete, fără o analiză a tuturor probelor prezentate de învinuirea de stat, analizate în sentință și invocate în apelul procurorului.

Inculpaților le-a fost înaintată învinuirea în punerea în circulație a 61.100 dolari SUA falși (725.452 lei) în patru tranșe: 23 septembrie, 29 septembrie, 26 octombrie și 29 octombrie 2010 – respectiv a sumelor de 2.500, 10.000, 8.900 și 39.700 dolari SUA falși.

Instanța de fond a motivat soluția de recunoaștere a lor culpabili în volumul învinuirii pe această sumă.

La dosar au fost anexați 61.100 dolari SUA falși.

Instanța de apel, fără o analiză a tuturor probelor prezentate și puse la baza sentinței, a considerat dovedită punerea în circulație numai a sumei de 2.500 dolari SUA falși.

Expunând dubiile în probarea a trei episoade, instanța a ignorat prevederile legale privitor la probe (art. 93 Cod de procedură penală), considerând greșit că circumstanțele punerii în circulație a banilor falși se constată prin anumite circumstanțe.

Analiza textuală a deciziei denotă că nu a avut loc libera apreciere a probelor în conformitate cu propria convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate, dar expunerea parțială a unora și luată ca bază poziția numai a apărării, contrar prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală.

Astfel, soluția de reîncadrare a acțiunilor inculpaților nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedepsele aplicate au fost greșit individualizate, fără a ține cont că punerea în circulație a semnelor bănești false prezintă un pericol social sporit, subminând sistemul monetar și circulația banilor în stat.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, toate apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond absolut întemeiat a constatat vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 44, 236 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca punerea în circulație a valutei străine false, săvârșite în proporții deosebit de mari, prin participare simplă.

Referitor la calificativul „grup criminal organizat”, instanța de judecată corect a menționat că învinuirea înaintată inculpaților se bazează pe prevederile art. 44 Cod penal, care presupune participarea simplă, lor fiindu-le incriminată participarea în comun, în calitate de coautori, fiecare realizând latura obiectivă a infracțiunii.

Din textul învinuirii nu reiese existența unei reuniuni stabile de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni, după cum prevede art. 46 Cod penal, iar simpla indicare pe lit. b) alin. (2) art. 236 Cod penal nu atrage și calificarea acțiunilor inculpaților în baza acestei norme.

Deci, la momentul comiterii infracțiunii inculpații nu făceau parte dintr-un „grup criminal organizat”, nu era distribuit rolul fiecăruia în autor (coautor) și organizator, cu elaborarea unui plan detaliat de săvârșire a infracțiunii. În cazul dat inculpații au acționat de comun acord, în calitate de coautori la realizarea laturii obiective a infracțiunii de punere în circulație a valutei străine false.

Este corectă concluzia instanței de fond că nu sunt întrunite condițiile unei provocări din partea organului de urmărire penală la săvârșirea infracțiunii de punere în circulație a valutei false în proporții deosebit de mari, deoarece inițiativa de a pune în circulație valuta falsă parvenea în toate cazurile de la inculpați, aceștia aveau un rol

activ, ei îl determinau pe martorul Solonenco să achiziționeze această valută, ei dictau prețul de schimb, stabileau locul, data și modalitatea de transmitere a banilor. Solonenco doar coordona cu organul de urmărire penală, care documenta predarea valutei veritabile și preluarea valutei false. Deci, neimplicarea organului de urmărire penală nu ar fi determinat lipsa infracțiunii, ci aceasta ar fi avut loc oricum.

Astfel, inculpații au activat în comun în scopul punerii în circulație a dolarilor SUA falși în sumă totală de 61100 dolari SUA, echivalentul a sumei de 725452 lei, ei cunoșteau despre faptul că dolarii puși în circulație nu sunt veritabili, însă acționau în vederea transmiterii acestora primind în schimb valută veritabilă, care a fost împărțită între autorii infracțiunii, conform înțelegerilor anterioare avute și o parte din aceste bancnote au fost depistate de organul de urmărire penală asupra inculpaților în momentul reținerii, precum și în automobilul lui Vetrilă și în safeul de la domiciliul acestuia, bani transmiși ultimului de către Druță la indicația lui Moroi, fapt ce demonstrează implicarea directă a tuturor inculpaților în activitatea de punere în circulație a valutei false.

Este stabilit cu certitudine că Ismail Emel a transportat în R. Moldova la data de 29.10.2010 valută falsă în număr de 397 bancnote false a câte 100 dolari SUA, ce erau ambalați într-un pachet de culoare neagră, pe care, în prezența martorului Vetrilă Vadim, i-a transmis lui Druță T., care, la rîndul lui i-a transmis lui Gordievici V. și Foca O. pentru ca acești bani falși să fie vînduți lui D. Solonenco. Valuta falsă i- a fost transmisă lui Solonenco D., care, acționînd sub supravegherea organului de urmărire penală, a achitat 16300 dolari SUA veritabili, bani ce au fost împărțiri între coautori, lui Ismail E. fiindu-i achitat 8000 dolari, bani ce au fost depistați asupra sa.

Conform materialelor cauzei, și anume declarațiile lui Druță T. și ale martorului Lungu A. care au descris amănunțit mecanismul de obținere a substanțelor narcotice, procedura de efectuare a percheziției ap. 51, str. Anestiade 3, mun. Chișinău și a automobilului BMW X5, n/î KYO 007, a fost viciată prin imposibilitatea participării nemijlocite la aceasta a lui Druță T. și A. Lungu, care nu au asistat la momentul depistării substanțelor, ci doar cînd acestea deja erau găsite, prin depășirea timpului legal de efectuare a ei, deoarece aceasta s-a prelungit după ora 23, timp de noapte, prin accesarea persoanelor neidentificate în procesul de percheziție, prin faptul că în procesele verbale de percheziție este indicat că a fost folosită cameră video, dar înregistrările video în timpul desfășurării acțiunilor, lipsesc, prin faptul că Druță T. a fost ținut în fața automobilului în timp ce substanțele narcotice au fost găsite în portbagaj.

Aceste derogări constituie încălcări esențiale a dispozițiilor Codului de procedură penală, motiv pentru care, în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, procesul verbal de percheziție din 29.10.2010 a ap. 51 din str. Anestiade 3, mun. Chișinău și procesul verbal de percheziție din 29.10.2010 a automobilului BMW X5, n/î KYO 007, corect nu au fost puse la baza sentinței, fiind excluse ca probe din dosarul penal.

Astfel, instanța de fond corect l-a achitat pe Druță T. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. (b) Cod penal.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art. 51, 53, 320 Cod de procedură penală). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărîrea *Capecan contra Belgiei* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie

abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Astfel, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului. Deci, acuzarea în cadrul apelului nu a solicitat audierea martorilor acuzării pe acest capăt de învinuire și chiar nu a prezentat instanței careva probe noi într-u susținerea poziției sale.

În general, în speță se reține formalitatea apelului depus de către acuzator care este o copie a învinuirii inițial formulate. Apelantul nu vine cu argumente plauzibile întru susținerea poziției sale și nu motivează dezacordul cu concluziile instanței, nu prezintă careva probe noi, suplimentare în favoarea acuzării, astfel omițând posibilitatea legală de a o mai face, or instanța de judecată după cum prevede art. 24 Cod de procedură penală nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării, de aceea, alte probe decât cele deja enumerate și analizate nu poate prezenta.

Motivele invocate de avocații apelanți în apelul său au fost obiect de studiu la cercetarea judecătorească în instanța de fond, care s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii.

Vinovăția inculpaților se confirmă și prin declarațiile barmenului și chelnerului din cafeneaua în care au fost reținuți inculpații, care au văzut că Gordievici avea cu el o sumă mare de dolari și i-a propus barmenului să-i ia și după ce acesta a refuzat Gordievici a intrat cu banii în viceu, de unde a ieșit peste scurt timp.

Dar acesta precum și versiunea lui Foca, Gordievici și Druță că ei au împrumutat unul altuia bani din suma de 4100 dolari SUA, primită de Gordievici de la Solonenco pe data de 29.10.2010, fapt care ar explica prezența la ei a dolarilor veritabili transmiși de Solonenco lui Gordievici pe 29.10.2010. Este de menționat și faptul că 18 bancnote de dolari veritabili transmiși de Solonenco lui Gordievici la aceeași dată au fost găsite la domiciliul lui Vetrilă, în safeu, bani transmiși lui de către Druță pentru Moroi, precum și cele 4 bancnote ridicate din automobilul lui Vetrilă, la fel lăsați de Druță la indicația lui Moroi, în ziua reținerii inculpaților, zi în care, conform declarațiilor martorului Vetrilă el l-a întâlnit pe Ismail la gară, apoi Druță cu Ismail s-au întâlnit în automobilului său, unde a și avut loc schimbul dolarilor falși aduși de Ismail pe dolari veritabili, din aceeași partidă de dolari veritabilă fiind și suma de 8000 de dolari SUA, ridicată de la Ismail în momentul reținerii.

Conținutului convorbirilor telefonice duse pe parcursul lunii octombrie 2010 între Gordievici și Foca, Gordievici și Druță, Gordievici și Solonenco dovedește cu certitudine că Foca, Gordievici și Druță acționau în comun în vederea punerii în circulație a dolarilor falși, precum și asupra conținutului convorbirilor telefonice dintre Gordievici și Solonenco din ziua reținerii, care confirmă declarațiile date de martorul Solonenco privind suma, modul și locul transmiterii dolarilor.

Instanța de fond a motivat corect soluția de recunoaștere a inculpaților culpabili în volumul învinuirii pe suma de 61.100 dolari SUA falși, a făcut o analiză a tuturor probelor prezentate și puse la baza sentinței de condamnare, fiind dovedită punerea în circulației a întregii sume de 61.000 dolari SUA falși.

Or, fiind examinată cauza în primul ciclu a Curții de Apel, aceștia fiind condamnați condiționat, nici unul din ei, personal, nu a atacat decizia Curții de Apel Chișinău din 25.05.2012 cu recurs la CSJ, invocând poziția sa, în continuare, de achitare.

Asfel, inacțiunile inculpaților, din cele relatate mai sus, Colegiul a apreciat ca un acord tăcut de recunoaștere a vinovăției, ultimii, mulțumindu-se cu o pedeapsă neprivativă de libertate.

Pedeapsa aplicată inculpaților este una legală și proporțională crimei comise, la stabilirea căreia instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6,7,61,75 CP RM, ținând cont de caracterul infracțiunii comise, de circumstanțele cauzei și anume, de personalitatea inculpaților că, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nici unul din inculpați anterior n-au fost judecați, astfel, pedeapsa aplicată inculpaților este una în limitele legii.

Procurorul a menționat, că instanța de fond incorect a indicat că inculpatul Foca O. nu are antecedente penale și în cadrul apelului a prezentat decizia Curții de Apel Chișinău din 05.03.2013.

Dar, în lipsa solicitării acuzării în acest sens printr-un apel, instanța de apel este în imposibilitate de a se expune asupra necesității aplicării prevederilor art. 84 alin. (4) sau 85 Cod penal, or în acest sens s-ar agrava situația inculpatului, mai mult ca atât sentința la care face referire procurorul, este pronunțată după sentința din speța data, adică la 12.03.2012 și după decizia Curții de Apel Chișinău din 25.05.2012.

8. Procurorul a declarat recurs ordinar în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecători.

Recurentul a invocat că instanța de fond și cea de apel nu au individualizat în mod echitabil pedeapsa aplicată inculpaților, ignorând criteriile prevăzute de art. 7 și 75 Cod penal.

În decizia din 15.01.2013 Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a concluzionat că pedepsele aplicate inculpaților au fost greșit individualizate, fără a ține cont că punerea în circulație a mijloacelor bănești false prezintă un pericol social sporit, subminând sistemul monetar și circulația banilor în stat.

Instanțele urmau să țină cont la stabilirea pedepsei că infracțiunea comisă face parte din categoria celor deosebit de grave, că inculpații nu au recunoscut vina încercând să ducă organul de urmărire penală cât și instanța de judecată în eroare, prin aceasta încercând să se eschiveze de răspunderea pe care o poartă pentru faptele comise, inculpatul Ismail E. s-a eschivat de instanță, iar inculpatul Foca O. anterior a fost condamnat la închisoare cu suspendare, hotărîre rămasă irevocabilă.

Pedepsele aplicate inculpaților nu vor atinge scopul pedepsei penale, fiind prea blînde în raport cu circumstanțele cauzei.

Vinovăția inculpatului Druță T. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, este dovedită prin procesul verbal de percheziție din 29.10.2010 a apartamentului 51 din str. Anestiade 3 mun. Chișinău, procesul verbal de percheziție din 29.10.2010 a automobilului de model BMW X5 cu n/î KYO 007, raportul de expertiză chimică nr. 2713 din 15.11.2010 potrivit cărui masa vegetală ridicată în cadrul percheziției din automobilul BMW reprezintă marihuană cu masa totală 5,21 grame, iar masa vegetală ridicată în cadrul percheziției la domiciliu în ap. 5 din str. Anestiade 3 reprezintă marihuană cu masa de 2071,23 grame, hașiș - 2 grame, rășină de canabis - 0,03 grame și 94 comprimate ce reprezintă substanțe psihotrope c masa totală de 29,10 grame.

Fiind audiat, Druță T. a confirmat că locuia în apartamentul nr. 51 din str. Anestiade 3 și că se folosește de automobilul BMW, cu n/î KYO 007.

Instanța neîntemeiat a exclus ca probe procesele verbale de percheziție la

domiciliul inculpatului și în automobilul acestuia, deoarece percheziția a fost autorizată de către judecătorul de instrucție, iar dacă inculpatul și avocatul afirmă că la urmărirea penală au avut loc careva încălcări, conform art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, ei au avut posibilitatea să conteste actele corespunzătoare, fie nemijlocit în timpul efectuării investigațiilor, fie la terminarea urmăririi penale. Însă așa acțiuni nu s-au făcut la timpul potrivit.

Astfel, instanțele au dat o apreciere incorectă probelor menționate.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

8.1. A declarat recursuri ordinare și avocatul Victor Cuțulab, în numele inculpaților Gordievici V., Druță T. și Foca O., în care solicită, casarea sentinței și deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care cei ultimii să fie achitați.

Recurentul a indicat că, bancnota cu indicii FL 81956454A seria L13 indicată de către expert lipsește în procesul verbal de percheziție la domiciliul lui Druță T. din 29.10.2010.

Mai mult, expertizei tehnico-criminalistice din 02.11.2010, la dispoziția expertului au fost puse 623 bancnote cu nominalul a câte 100 dolari, iar în urma desigilării s-a constatat că există doar 619 bancnote.

Este incontestabil că organul de urmărire penală, prin încălcarea art. 160 Cod de procedură penală, a desigilat plicurile cu bani recunoscute ca corpuri delictive.

În consecință, raportul de expertiză nr. 504 521-529 din 11-25.11.2010 este nul și urmează a fi exclus din lista probelor, deoarece nu este cunoscută proveniența obiectelor puse în fața expertului.

Totodată, nu este cunoscut care bancnote au fost prezentate spre examinare expertului, cele ridicate de la D. Solonenco în baza proceselor-verbale, sau altele.

Astfel nu este stabilit dacă bancnotele ridicate de la inculpatul Gordievici V. și respectiv de la D. Solonenco, care constituie obiectul infracțiunii, sînt veridice sau contrafăcute.

De către organul de urmărire penală nu a fost dovedită prin mijloace de probă transmiterea banilor veridici în sumă de 16.300 dolari, contra banilor falși în sumă de 40.000 dolari, între D. Solonenco, Gordievici V. și Foca O., în cadrul acțiunilor din 29.10.2010.

Hotărîrea de condamnare nu se poate întemeia în măsură determinată pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Pe dosarul în cauză există o mulțime de lucruri necercetate și o mulțime de dubii care pun la îndoială învinuirea înaintată de către inculpat.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. În corespundere cu art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar declarat de procuror este fondat în drept pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete, invocate în apel, nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, în raport cu circumstanțele invocate în descriptivul deciziei contestate, inclusiv cele indicate în pct. 7 din prezenta decizie, și care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, omițîndu-se totalmente motivarea ilegalității hotărîrilor contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori de drept în aspectul vizat (*pct. 8 din decizie*).

Rezultă, că recursul procurorului nu întrunește condițiile legale de conținut în această parte, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al acuzatorului cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs și ar agrava situația inculpaților.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și cu referire la argumentele respective menționate în ambele recursuri ordinare (*pct. 8, 8.1. din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept clar și concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 7 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțade fond și apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale acestora, în strictă conformitate cu prevederile

normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor circumstanțelor pe caz și motivelor din apelurile de pe rol în aspectul vizat.

La stabilirea pedepsei, instanțele au ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului (*pct. 2, 7 din decizie*).

Deci, pedeapsa a fost argumentată, individualizată și aplicată inculpaților în limitele și conform prevederilor legale.

Mai mult, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8, 8.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propun părțile este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta se reține netemeinicia argumentului invocat de procuror că în decizia din 15.01.2013 Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a concluzionat că pedepsele aplicate inculpaților au fost greșit individualizate. Or, instanța de recurs s-a referit la pedepsele aplicate prin decizia instanței de apel din 25 mai 2012 în contextul altei situații de fapt și de drept, adică recalificării acțiunilor inculpaților la art. 236 alin. (1) Cod penal, și această decizie a fost casată cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel (*pct. 4-6 din decizie*).

Nu pot fi reținute nici argumentele acuzatorului că instanțele nu au luat în considerare nerecunoașterea vinovăției de către inculpați și condamnarea anterioară a lui Foca O. Or, atitudinea inculpatului față de recunoașterea vinei nu constituie o circumstanță agravantă, fiind un mijloc de drept în aspectul apărării sale, iar date cu privire la existența antecedentelor penale la inculpați, la data comiterii faptelor incriminate în dosar nu există.

Este de menționat și faptul că procurorul deneagă soluția de achitare a inculpatului Druță T. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal doar prin faptul că apărarea nu a contestat procesele verbale de percheziție și ridicare a drogurilor în termenii prevăzuți la art. 251 Cod de procedură penală, omițând să se expună și asupra constatării instanței de apel că procurorul s-a eschivat să prezinte

în fața apelului probele decisive și suplimentare, întru susținerea acestui capăt de învinuire (*pct. 7-8 din decizie*).

Totodată, potrivit legislației de procedură penală, relevanța, concludența, utilitatea și veridicitatea probelor administrate în faza urmăririi penale este efectuată în corespundere cu alte norme, adică conform prevederilor art. 94-101 Cod de procedură penală, care au fost respectate întocmai de instanțele de judecată.

Cu referire la argumentele indicate în recursul apărării se atestă că instanțele au motivat în mod clar și corect că a existența unor bănueli privind numărul de facto al bancnotelor false ridicate de la inculpați, care au fost puse în circulație de către aceștia, număr ce nu coincide cu numărul bancnotelor expertizate, sunt combătute prin probele administrate pe caz, cât și prin explicațiile procurorului, potrivit cărora în cadrul expertizei, anumite bancnote au fost nimicite sau deteriorate iremediabil, având în vedere substanțele și procedeele folosite (*pct. 2, 7, 8.1 din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că s-au aplicat pedepse în limitele și în conformitate cu prevederile legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul acuzării nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat, iar cel al apărării este vădit neîntemeiat, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani din 12 martie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, în privința inculpaților Druță Tudor Virgiliu, Gordievici Vitalie Alexandru și Foca Oleg Ion, pe motiv că recursul ordinar al procurorului nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat, iar recursul ordinar al avocatului Victor Cuțulab este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 30 iulie 2014.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun